

en les llistes del S. XII: 1142 «in par. Sti. Stephani *Villasetrudis*» (Albon, *Cart. del Temple*, p. 313).

Del NP SIGITRUD fem., molt documentat des del S. VIII, com variant de *Sigidrud* (Först, 323), tant amb -d- com amb -t- en les fonts germàniques, però els noms formats amb aquest element en les formes catalanes apareixen sempre amb -t- (Aeb., *Onom.*, § 7). V. també l'art. *Corcò*.

VILOPRIU

Poble del baix Empordà, prop del ter. una vintena de k. NE. de Girona i uns 10 a l'O. de l'Escala.

PRON. *bilupríu*, en el poble (Casac. 192), enq. en el poble, 1964 (XLV, 77-79).

MENC. ANT. 1078: *Viladprici* (*Analecta Sa. Tarr.* IV, 367): *ad* ultracorr. de *ay*; 1316: Sti. Petri de *Villa Privo* (Mons. XVII, 327; Alsius, *Onom.* 328, redempció del bovatge); 1319: S. P. de *Viloprivo*; 1319: Dalmau de Palau ret homenatge al bisbe de Girona: *Llibre Verd* (Alsius); 1691: id. (Mons. I. c.).

ETIM. No se'n va donar Aebischer, *Top.*, però ve d'un NP germànic (com ja vaig indicar en *E.T.C.* II, 15, 63, copiat sense citar-me per *AlcM*). HILPERIA en gen. VILLA HILPERICI > *Vilaelpriz* > *Vilaupriu*. NP trivial en les fonts germàniques (= al. *Helferich*) i copiós en les catalanes. *Elpericus*, és un dels hispani de la capitul. de 812 (Baluze, vol. I, col. 499). *Hilperic*, abat d'Arles de Tec a. 869 (Mabillon, *Annales* Ord. Sti. Benedicti III, 672); 979: *Elpericho* (Abadal, *P. i R.*, n. 248); 1007: *Elpericus* a St. Martí de Canigó (Alart, *Cart. Rouss.*, 40); 1021: *Elperigos*, Organyà (*BABL* VII, 420); 1066: *Elperio*, *Olperic* a Serdinyà (Alart, *Cart. Rouss.*, 409). Abans del S. XV una família *Elprich* a Banyuls de la Marenda (*Not. Hist. Com. Rouss.* I, 227).

D'aquí també el *Puig Peric*, 2900 alt. entre el Capcir i la Conca de La Bullosa, amb un antic duplicat a l'Aude, que apareix com *Alperic*, ja *Podium Alprici* a. 1314 (Sabarthès). D'una evolució divergent del NL empordanès deu venir el nom d'un paratge mall. *La Vilapriu*, que em donaren a Sencelles entre el *Puig Agut* i *Morelló*, també el nom d'un paratge coster entre Calella de Palafr. i Palamós prop de Torrentronc i no lluny de La Tosca. *Calperic* que pot venir de *Calo l'peric* si bé a d'altres sento *Coll Peric* o *calpèrik*.

VILORBINA

Devia ser en el Solsonès, car 1 k. al Nord-est d'*El Miracle* hi ha la Creu d'en *Vilobrina* amb el nom i data de 1583 esculpida en el sòcol de pedra; avui cogn. *Vilorbina* a Massoteres (*AlcM*). Probt. un de

tants NLL cpts. de *Vila* amb NP germànic, car fóra ben arbitrari i improbable relacionar amb l'itàlic *Urbinius*. estrany al romànic. Suposarem VILLA UORUNA, format amb el germ. *Wortwin*, del qual Först. dona 4 testimonis del S. IX (*Monum. Boica*, còdexs de Fulda i de Lorheim). O bé resultaria de contracció amb EEBURWIN (Först. 456) que apareix segons M-Lübke en la forma *Evorinus*, del portuguès antic (*Altportug.* PNN I, 83).

10

VILOSIU

Poble avui desaparegut a l'alt Berguedà, uns 3 k. OSO. de Cercs (C.A. Torras, *Pir. Cat.*, Berg. 63).

MENC. ANT. 839: *Villa Osyl* (Acta C.SdUrg. ed. P.Pujol, n. 221); 980: *Villa Ausille* (SerraV., *PinósMpl.* II, 87); 983: *in Villa Velsil* (ib., p. 90); 1077: lo. q. voc. *Villauzilo* ad Sanc. de Corbera (en te. Castellar de Riu; o.c. 288); 1149: *Vila Osill* (cita de Torras); 1175: «parr. Ste. Marie de *Velosil* --- *bladum* de *Sti. Clementis* (de Balcebre) et de *Velosil* et de *Noded*» (SerraV., o. c. 109-11); 1232: «parr. de *Vilusile* ad com. Bergueda» (*InwLC.*); 1279: parr. S. Ma. de *Vilocol* (SerraV., p. 288).

ETIM. Ja veié M-Lübke (*BDC* xi, 17) que ve del visigòtic VILLA OSGILDI, en genitiu i metafonia de la *i* per la -i genitiva en el NP *Osgild* (Först. 1485). En efecte ens consta aquest NP en docs. catalans, i ja amb la mateixa redacció de sG: 912: *Usillus presbit.* signa en doc. de *Cart.* de Tavèrnoles, p. 32. Un cpt. semblant es devia formar a Navarra amb VALLIS, prop de Tudela, segons doc. de 1141: «regnante rege Garcia in Navarra et in *Valle Oscelle* et in supradicta *Tutela* --- Logrunio --- Aivar --- Sangossa ---» (Albon, *Cart. du Temple*, p. 154) on la fon. basca condiciona el tractament de s + G com *sk*. Altres probables cpt. de OSGILD: *Puigdocil* (V. art. *Puig*-), mentre que tot i la semblança, no hi té res a veure *Vilosell*.

§) VILA-

Noms de lloc. d'origen àrab que només secundàriament han pres la forma de compostos de *Vila*-. En tots ells, la forma originària fou *Vina*-, canviat en *Vila*- per dissimilació de la -n- davant una nasal següent. *Vina*- resultava de l'àrab *ibin*- 'fill de', o bé del seu plural *Beni*-. De vegades reduïts al paper de mer exponent semàntic: 'el de' o 'els de'.

VILAFAMÉS

Poble de la Plana septentrional de Castelló.